

for den endelige Afgjørelse af denne Sag. Den ærede Krigsminister sagde nu, at man kunde have fremmet denne Sag betydeligt, dersom man i Fjor var gaaet ind paa Lovforslaget, som det da forelaa, og hvis Rigsdagen da havde vedtaget Bevillingen til den nye Model. Jeg tror, at Alle og navnlig Hæren maa være og ogsaa vil være taknemmelig for, at det ikke skete. Man vil ganske vist sige, at disse Prøver vilde alligevel have fundet Sted, og at man ikke vilde være gaaet til nogen Overelse. Ja, jeg er ikke fuldt overtydet derom. Vi vilde dog maaffe have været udsatte for, at vi paa dette Omraade vare komne ind paa overlidde Handlinger og overlidde Beslutninger, navnlig under det Høitryk af Sver for den daværende Geværmodel, som var oppe i Fjor Joraar. Vi havde da været udsatte for at faae Geværer, til hvilke Hæren ikke havde nogen Tillid. Jeg vil henvise ærede Medlemmer til de Erklæringer, som indholdes i Betænkningen; der vil man faae et levende Indtryk af, at Tilliden til denne Geværmechanisme ved Prøverne i Fjor Sommer ikke har været synderlig stor. Man mener dernæst, at der nu ikke er nogen Grund til at vente. Ja, jeg tror, at Erfaringen gjør eller i alt Fald bør gjøre Klogere, og at man netop derfor bestemt maa fastholde denne Udsættelse. Der siges, at Arbejderne ville blive finkede ved en saadan Udsættelse. Jeg skal ikke kunne modbevise det, det er muligt, men jeg sætter dog et Spørgsmaalstegn ved den Udtalelse, her er falden om, at Geværfabriken vilde være særdis og monteret med de nye Maskiner i August Maaned. Jeg vil se det, førend jeg tror det. Den Tilstand, som den nye Geværfabrik er i for Diebliffet, tyder ikke paa, at den skulde kunne være arbejdsdygtig til den Tid. Jeg er overbevist om, at der ikke ved Vedtagelsen af vort Forslag vil ske nogen væsentlig Forsinkelse; men selv om noget Saadant skulde ske, er jeg dog fuldt overbevist om, at vi tjene denne Sag bedst, naar vi ikke foretage noget overilet Skridt, men først se disse praktiske Prøver an, inden vi beslutte os fuldt ud. Spørgsmaalet om Reculegeværret skal jeg slet ikke her komme tilbage til, men kun bemærke, at den Frygt, som er udtalt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, at det vil komme til at styde alt for hurtigt, og at Soldaten vil komme til at styde sin Ammunition fra sig i Utdie, er et Argument, som vi ogsaa hørte, da der var Tale om at indføre Bagladegeværer. Det er atter kommet frem ved Indførelsen af Magasingeværer, og det vil komme frem

lige overfor Indførelsen af ethvert hurtigtgængende Gevær. Jeg vil ikke anbefale at gaa til det — det er heller ikke sket i Betænkningen — men vi have ment, at vi burde være forsigtige og i saa stort Omfang som muligt først foretage alle herhen hørende Prøver. Det Beløb, som er indstillet til Vedtagelse, er 524,000 Kr. til Maskiner. Der er i den ærede Ministers sidste Skrivelse nævnt, at der tillige skulde anskaffes et Antal Geværpiber med tilhørende Ammunition for yderligere at fremskynde Sagen. Udvalget har ikke ment, at dette vilde være rigtigt, og det undrer mig, at det ærede Medlem fra Hillerød nu udtalte sig derimod. Hele Udvalget var jo dog enigt om, at det ikke var værdt at gaa videre end til det Beløb, der var indstillet; thi det vilde jo dog kunne være muligt, at de saaledes anskaffede Geværpiber endnu blev underkastede Modifikationer; det er ikke let at sige, hvilke eventuelle Ændringer i Laasmechanismen der kunde faae Indflydelse paa den Del af Geværpiiben, som støder op til Laasen. Derfor har Finantsudvalget været enigt om at blive staaende ved Forslaget om de 524,000 Kr., hvilket Forslag jeg indtrængende skal anbefale.

Krigsministeren (Bahlson): Jeg skal ikke fortsætte Diskussionen synderlig længe, men der er dog en Ytring af den ærede Ordfører, som jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning ved. Det var med Hensyn til min Udtalelse om, at man kunde have haft Geværerne allerede i Fjor. Han mente, at man maatte være dette Thing taknemmelig for, at det ikke er sket, idet man havde været udsat for, under det Høitryk, hvorunder man arbejdede i Retning af en bestemt Model, at være kommen til et overlilet Resultat, og Fodfolket havde faaet et uheldigt Gevær. Jeg vil dertil sige, at hvis man i Fjor havde vedtaget Geværloven under den Form, hvorunder den da var foreslaet, vilde Resultatet være blevet ganske det samme, som det nu er; man vilde have staaet, som man nu staaer med den norske Model; men Forskjellen vilde være, at man nu havde en hel Del Maskiner bevilgede, som kunde have staaet paa den gamle Fabrik og hvormed der kunde arbejdes. Man arbejdede den Gang ikke under noget Høitryk, der kunde lade befrygte en overlilet Beslutning. Man havde netop selv foranlediget, at der var en anden Geværmodel til Sammenligning. Hvis man havde arbejdet med Høitryk i Retning af en aldeles bestemt Model, havde man holdt sig stilt denne alene; men det gjorde man ikke, fordi man kun havde